

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Jeg kan konstatere, at den unge far Lars Løkke Rasmussen er mere optaget af huspriser end af institutionspriser. Det må være min konstatering i hvert tilfælde. Men jeg vil godt spørge hr. Lars Løkke Rasmussen helt konkret: Hvad er det egentlig for en procentdel, forældrene skal betale, hvis de vælger det socialdemokratiske murstensbyggeri – for nu at bruge det ordvalg? Det vil jeg godt høre lidt om. Hvor meget er det, Venstre vil præsentere som en større regning for de forældre, der benytter den offentlige børnepasning?

Og så vil jeg stille et andet spørgsmål – for nu at afprøve, om den økonomiske hukommelse er til stede: Er Venstre stadig væk rede til at bruge et beløb i milliardklassen – et beløb i milliardklassen! – for at presse modellen med det frie valg igennem?

For Venstres politiske filosofi er jo til at få øje på: Man vil i frihedens navn tvinge folk væk fra institutionerne og over i en frit valgs-ordning. Sådan kan det jo også vendes. Men må vi få at vide, hvor meget børnefamilierne skal betale, hvis de vil bruge en institution, når Venstre får magt, som man har agt? Det tror jeg mange vil efterlyse med interesse.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Der må i frokostpausen have været et møde i Venstres gruppe, hvor man har besluttet sig for, at nu vil man være sur over, at regeringen tager ansvaret for landets økonomi, og at man ikke selv vil være med. Og det er jo Venstres eget ansvar, men så skal man ikke på baggrund af fejlagtige oplysninger diskutere, hvad der rent faktisk fremgår af forslaget.

For det første om benzinafgiften: Befordringsfradraget reguleres, når benzinafgiften stiger! Her har hr. Lars Løkke Rasmussen nu to gange sagt, at det ikke er tilfældet, men det er altså tilfældet.

Så er der ejendomsværdiskatten: Kan hr. Lars Løkke Rasmussen bekræfte, at hvis vi afskaffer beskattningen af værdistigninger, herunder den ejendomsværdiskat, der er foreslået, så vil det få huspriserne til at stige endnu mere? Og synes hr. Løkke Rasmussen, at det er venligt over for unge børnefamilier og i særdeleshed dem, der skal etablere sig første gang, at de skal finde 200.000-300.000 kr. mere over et par år, for at

det kan svare til de prisstigninger, der har været?

Det er generationsfjendsk, så det batter, over for dem, der skal etablere sig med en bolig, hvis vi lader de huspriser fortsætte med at stige så kraftigt. Og det er de unge, der kommer til at betale, og de ældre, der vil skumme fløden, og jeg går ud fra, at det var det modsatte, vi var enige om.

Og de kørsler, der har været af familieøkonomi, viser, at den ændring af rentefradragsretten ikke giver almindelige indkomstagere med børn en nedgang i deres rådighedsbeløb, tværtimod.

(Kort bemærkning).

Lars Løkke Rasmussen (V):

Må jeg ikke først sige om beregninger, at da regeringen i 1993 fremlagde sin skattereform, lavede regeringen nogle beregninger, der viste, at et ægtepar med to børn i en ejerbolig og med en indkomst på 210.000 kr., henholdsvis 160.000 kr., ville få en besparelse på 9.463 kr., når skattereformen var indfasat. Men den pris, de reelt har måttet betale, er gået den anden vej, for de sad i 1998 med en skattebyrde, der var 7.384 kr. højere end det, regeringen sagde, dengang den lavede skattereformen, og sådan vil det også gå denne gang.

Og er man i tvivl om det, kan man slå op i kommuneaftalen, som jeg vil citere direkte:

»Regeringens forslag om en ny kommunal ejendomsværdiskat vil indebære, at kommunerne fra år 2000 uden for indkomstskattesystemet får en ny indtægtskilde, der« – og det er det væsentlige – »i de nærmeste år forventes at vokse hurtigere end indkomstskattegrundlaget.«

Og hvad betyder det? Det betyder det, der står: at det forventes at vokse hurtigere end indkomstskattegrundlaget, og dermed er der altså introduceret en ny skatteskrue, som parcelhusejerne kommer til at bøde for.

Må jeg til hr. Jørn Pedersen om milliarderne og takstpolitikken sige, at vi er lidt tiltalt af det ønske, som den nye socialdemokratiske formand for Kommunernes Landsforening, Anker Boye fra Odense, har været fremme med, og som gik ud på at skabe større kommunal frihed til i den enkelte kommune at fastlægge takstpolitikken.

Og når vi er lidt optaget af dét, hænger det naturligvis sammen med, at hvis man gav kommunerne den frihed sammen med en række